

Język Śląski materiał edukacyjny

Dotyczy: wprowadzenia do Ustawy o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym – języka śląskiego .

Wstęp.

Korzenie języka śląskiego tkwią w archaicznym języku słowiańskim. Przyjąć można, że okres znanego trwania języka śląskiego na terenie Górnego Śląska, rozpoczyna się od historii Gołęczyców , Opolan i jednoznacznie nie określonych do dziś Lupiglae. Plemiona te są wymienione wraz z liczbą grodów w oryginalnym tekście Geografa bawarskiego z 884r. znajdującym się w bibliotece w Monachium. Te trzy plemiona tworzyły zwarte terytorium , a tym samym posługiwały się zapewne bardzo podobnym językiem. . Najliczniejsze plemię Gołęczyców zamieszkiwało co najmniej od VII wieku ziemie pomiędzy górną Odrą i Wisłą w trójkącie Cieszyn – Opawa – Racibórz. W centrum ich ziem był najpotężniejszy gród w Lubomi do dzisiaj z zachowanymi 6-8 metrowymi wałami obronnymi.

Potomkowie Gołęczyców i Opolan czyli Górnoszlązacy , mieszkają na swoim terenie od ponad 1200 lat / słownie tysiąc dwieście / i to oni są bastionem narodu śląskiego i języka śląskiego. Ich nieprzerwany pobyt w swojej Ojczyźnie jest udokumentowany w sposób nie budzący najmniejszych wątpliwości. Dowody obejmują: powszechnie uznane źródła pisane, wyniki badań archeologicznych, pozostałości obiektów, przekazy ustne. Wielce wymowny jest brak należytego rozpowszechnienia faktu istnienia i roli , jaką odegrało grodzisko w Lubomi zarówno przez historyków niemieckich jak i polskich. Powstanie w IX wieku i późniejszy rozwój grodu w niedalekim Raciborzu zamieszkiwanym również przez Gołęczyców , wskazuje że plemię protoplastów Górnoszlazaków nie wyginęło. Wprost przeciwnie rozrastało się i rozprzestrzeniało się głównie w bezpieczniejszym dla niego kierunku północnym aż do Tarnowskich Gór. Następowало wzajemnie przenikanie się ludności plemienia Gołęczyców i pokrewnego plemienia Opolan. Brak informacji o totalnym ludobójstwie Gołęczyców i Opolan W tym kontekście oczywistym i zrozumiałym jest , że w 1202 roku powstało Księstwo Opolsko - Raciborskie ze stolicą w Opolu, przez niektórych historyków uznawane za państwo oraz w 1336 r. Księstwo Opawsko - Raciborskie. Dzięki połączeniu w 1521 roku księstwa raciborskiego z opolskim posiadłości Jana II Dobrego objęły swoim zasięgiem terytorium wielkości 12 000 kilometrów kwadratowych w ramach Górnego Śląska – teren przyszłego plebiscytu. Jan II Dobry był orędownikiem swojszczyzny , w tym języka tutejszego ,a jego prawodawstwo o wieki wyprzedziło postępową myśl polityczno- społeczną. Przykładowo w jego Ordunku Górnym mamy zapisane słowa do dzisiaj używane w języku śląskim : pół szychty, przerobi, zwonić. Co za fenomen historyczny, ludzie właśnie z tych terenów deklarują aktualnie najsilniej przynależność do narodu śląskiego i używanie języka śląskiego, niezależnie czy zamieszkują teren Polski czy Czech.

Władcy księstw śląskich , mający dużo względnej niezależności , podejmowali różnorodne przedsięwzięcia zarówno militarne jak i dyplomatyczne w stosunku do państw ościennych. Utrwaliło to poczucie odrębności Śląska i Ślązaków do czasów współczesnych. Obszar monarchii Henryka Brodatego i jego syna Henryka Pobożnego , którego papież określał jako - principis Poloniae wskazują na wiodącą rolę Śląska w odniesieniu do pozostałych krain polskich. Potwierdzeniem jest najazd Mongołów , którzy 1241 roku przeszli przez ziemie polskie bez znaczących bitew aż do Legnicy. Jeszcze około 1320 roku kilku książąt śląskich używało tytułu „ heres regni Poloniae” czyli dziedzic Królestwa Polskiego.

Ślązacy mogą poszczycić się wyjątkowym skarbem jakim jest Księga henrykowska napisana w latach 1268-1273 . Aktualnie Księga przechowywana jest we Wrocławiu.

Słynne zdanie w niej zawarte „day ut ia pobrusa, a ti poziwai” wywołuje kontrowersje co do jego znaczenia. Polacy uważają, że jest to pierwsze zdanie w języku polskim, które znaczy po przetłumaczeniu „pozwól, ja będę mełł, a ty odpocznij”. W języku śląskim w zasadzie nie trzeba tłumaczenia, bo wiadomo że chodzi o stwierdzenie, które brzmi po polsku „daj to ja naostrzę, a ty się pożyw”. Ale jest raczej pewne, że słowo „poziwai” nie może oznaczać odpoczywania. Rzetelność nakazuje wspomnieć, że również Czesi podobnie jak Polacy mogą twierdzić, że znaczeniowo jest to zdanie czeskie, bowiem Czesi „bruszenie” również kojarzą z „ostrzeniem”. Obiektywizm nakazuje przyjąć, że napisanie tego zdania na Śląsku przemawia za tym, aby uznać go za integralną część języka śląskiego. Już wtedy wystąpiła zauważalna odmienność mowy / narzecza / czesgo i śkieląskiego od polskiego. Aż do XVII wieku języki śląski i staroczeski były ściśle powiązane.

Język polski uprzednio budowany na fundamencie słów starosłowiańskich i śląskich zaczął się różnić coraz bardziej w miarę upływu lat. Słowa, które są zasadniczym tworzywem języka, aktualnie wspólne dla języka polskiego jak i śląskiego mają chyba rodowód śląski lub co najwyżej starosłowiański. Oznacza to, że język śląski był pramatką języka polskiego. Potwierdzeniem tego jest powszechnie znane określenie „Lux ex Silesia”, wskazujące na promieniowanie kultury, nauki i techniki śląskiej na pozostałe ziemie polskie. Dobitym potwierdzeniem misji cywilizacyjnej jest fakt, że zasadźcami Krakowa w 1257 roku byli Ślązacy z Nysy i Wrocławia.

Ostateczne zrzeczenie się przez Kazimierza Wielkiego w 1356 r. na zjeździe w Pradze roszczeń terytorialnych do ziem śląskich nie wymienionych w traktacie trenczyńskim z 1335 r., utrwaliło proces zanikania więzi Śląska z Polską. Wojny, nowe osadnictwo, migracje itd. na przestrzeni wieków zmieniały uprzednio występującą zwartość plemion Gołęszyców i Opolan, jednak nie na tyle, aby Górnoślązacy przestali być, aż do 1945 r. narodem dominującym na tym terenie. Asymilacja i integrację przybyszów na Śląsku w minionych wiekach była dobra. Ludność napływowa szybko zrozumiała i uznała - Śląsk moją małą Ojczyzną !! Wyjątkiem jest wiek XX i XXI cechujący się generalnie niezrozumieniem złożonych problemów narodowościowych i językowych Śląska przez władze i nowych przybyszów. Aktualne obraźliwe wypowiedzi o Ślązakach jako ukrytej opcji niemieckiej są tego dowodem.

Język śląski .

Wywodzący się z archaicznego języka słowiańskiego, język śląski zaczął swój byt samoistny w wieku X – XII, kiedy zaczęły się silne procesy różnicowania dawnego języka Słowian. Potwierdzeniem odrębności języka śląskiego są niezliczone zdarzenia, gdy przez dziesięciolecia nauczyciele nakazują „godającym” uczniom śląskim - mówcie po polsku. Zdumiewa przemożna chęć utrzymania języka śląskiego w ramach języka polskiego i to pomimo istnienia w tym języku znaczącej ilości germanizmów. Wiadomo, że na przestrzeni wieków język zmienia się dostosowując się do uwarunkowań życiowych. Jednakowe lub podobne znaczenie mnogości wyrazów brzmiących tak samo, w języku śląskim i polskim nie musi oznaczać, że można odrębność i znaczenie języka śląskiego pomniejszyć, poprzez określenie go jako gwary / dialektu/. Jest wiele wyrazów, które mają w tych językach całkowicie odmienne znaczenie. Przykładem niech tu będzie wyraz „kiszka”. W języku śląskim oznacza to zsiadłe mleko. Wskazać można również na wyrazy wspólne, które żadne z tych języków nie może zawładnąć jako wyłącznie własne. Takim wyrazem jest słowo „rybnik”, które co prawda występowało w języku polskim, ale od wieków nie jest w użyciu. Na Śląsku wielu mieszkańców, zwłaszcza starszych, zna aktualne znaczenie tego słowa - staw lub zawód, chociaż używanie tego wyrazu w mowie potocznej jest sporadyczne. Słowo „rybnik” jest powszechnie używane /wyraz podstawowy / zarówno w języku czeskim, jak i słowackim.

Oznacza to, że mamy do czynienia z wyrazem archaicznym, pierwotnym starosłowiańskim. Przy okazji, nie kwestionuje się odrębności języka czeskiego oraz słowackiego pomimo wyjątkowo silnego podobieństwa.

Słowo „starzik” /dziadek/ praktycznie występuje tylko w języku śląskim. Niektórzy Ślązacy protestują, gdy nazywa się ich dziadkiem, ze względu na skojarzenie znaczeniowe z dziadem lub dziadkiem do orzechów. To właśnie niezliczona ilość słów swojskich, wyłącznie używanych w języku śląskim powinna zdecydować o uznaniu go za język regionalny. Wiele tych słów występowało na przestrzeni wieków, a niektóre tysiące lat w ramach w miarę jednolitego, archaicznego języka słowiańskiego.

Za uznaniem języka śląskiego przemawiają także następujące fakty :

- 1/ wiele słów śląskich trzeba wyjaśniać opisowo, bo nie mają odpowiedników w języku polskim,
- 2/ alfabet polski nie jest w stanie oddać wymowy tysięcy słów i wyrażeń śląskich,
- 3/ część językoznawców, zwłaszcza niezależnych od dawna uważa, że jest to odrębny język słowiański (np. amerykański slawista Ewald Osers na łamach renomowanej "Slavonic Encyclopedia", New York 1949, s. 1149-1151),
- 4/ język śląski posiada własny kod „szl” na liście języków świata [ISO 639-3 szl] stworzonej przez Wspólny Komitet Doradczy ISO,
- 5/ 1. język śląski / ślązacki/ uznawała Komisja Międzysojusznicza Rządząca i Plebiscytowa Górnego Śląska działająca od lutego 1920 roku do lipca 1922 roku, a w jej skład wchodziła przedstawiciele Francji, Włoch, Wielkiej Brytanii. Strona polska powołała do kontaktów z Komisją „ Delegaturę Rządu Polskiego. Dnia 28 listopada 1920 r. przy boku Komisji Międzysojuszniczej Rządzącej...; utworzono dwunastoosobową Radę Przyboczną reprezentującą ludność śląską. Jednym z zadań Komisji - było przyjmowanie wniosków/ zgłoszeń/ o paszport oraz wydawanie paszportów. Fotokopia paszportu oraz objaśnienia co do sposobu wypełniania zgłoszenia znajdują się w broszurze _Naród śląski_ wydanej przez Narodową Oficynę Śląską. Objaśnienia stanowią - punkt 3.Do pytania 8: podając język nie należy podać „tutejszy”, lecz dokładnie oznaczyć, czy n. p. niemiecki, polski, ukraiński, litewski, czeski, białoruski mazurski, kaszubski, **ślązacki**, żydowski itd. Podkreśla się uznanie przez Komisję -języka ślązackiego. W związku z powyższymi uregulowaniami Komisji Międzysojuszniczej Rządzącej... -nieznane są nam przypadki kwestionowania faktu istnienia języka ślązackiego przez kogokolwiek, w tym delegatów rządu polskiego. W wyniku powyższego wzrosła liczba Ślązaków optujących za przyłączeniem Śląska do Polski, którzy uważali że język śląski w macierzy będzie prawnie uznawany. W objaśnieniach tłustym drukiem napisano „Zeznania fałszywe podlegają karze”. Nasuwa się wniosek oczywisty, wpisanie do zgłoszenia języka innego niż śląski w przypadku kiedy był on u wnioskodawcy językiem dominującym w życiu codziennych, zagrożone było karą.

Podobnie czyniła Komisja Międzynarodowa w Cieszynie dla wschodniej części Ks. Cieszyńskiego.

2. Obowiązujące na początku okupacji – Zgłoszenie celem policyjnego stwierdzenia ludności – tak zwana „Palcówka” w pytaniu 8. Który język, mówi się w domu ? dopuszczała wpis Schlesische, czyli Śląski,

6/ papież Jan Paweł II zwracając się do Ślązaków powiedział "Pragnę was jeszcze zachęcić, abyście nadal strzegli swojej tożsamości, pielęgnując więzi rodzinne, pogłębiając znajomość swojego języka i starając się przekazywać swą bogatą tradycję młodemu pokoleniu."

Niedorzeczne byłyby dywagacje, że Jan Paweł II, pisarz, poeta i aktor polski mający kontakt z językiem śląskim chociażby w czasie wielu studenckich pobytów u ciotki w Rybniku / niekiedy połączonych z noclegiem u gościnnych Ślązaków / ; nieprawidłowo użył określenia – język, zamiast dialekt.

7/ wydany przez Narodową Oficynę Śląską na przestrzeni lat 2008- 2012 trzy tomowy Słownik / zbonik/ Polsko - Śląski zawiera około 27 tysięcy słów i zwrotów śląskich.

Dla wiernego oddania specyfiki języka śląskiego użyto w Słowniku liter nie wchodzących w skład alfabetu śląskiego. Pojawiły się i inne słowniki na przykład : B. Kallus - Słownik Górnos Śląskiej Godki 436 stron, w tym polsko – górnośląski 14,5 tys. haseł, górnośląski – polski 16,5 tysięcy haseł; B. i A. Podgórcy - Słownik gwar śląskich.

Godomy po naszymu , czyli po śląsku; B. Wyderka – Słownik gwar śląskich ; wiele internetowych słowników śląsko – polskich / polsko-śląskich.

8/ posiadanie własnej ortografii – w wyniku naukowych opracowań kodyfikujących śląszczyznę,

9/ zależności słownikowo – znaczeniowe między językiem śląskim , a polszczyzną powszechnie stosowaną są różnorodne i skomplikowane o czym świadczą fragmenty niniejszego opracowania,

10/ brak należytej troski ze strony władz o język śląski - dla upartych, zacietrzewionych „naukowców” o gwary śląskie - skutkuje corocznie utratą znanych jeszcze w starszym pokoleniu wyrazów śląskich. Perfidne jest wskazywanie na rozwój tego języka w aspekcie wzrostu liczby osób deklarujących w spisie powszechnym 2011r. używanie tego języka w stosunku do spisu poprzedniego. Wiadomo przecież nie tylko naukowcom ale także szerokim rzeszom Ślązaków , że potocznie używany język śląski zawiera co raz mniej słów jedynie śląskich. A oto jak o niedocenianym języku śląskim pisze poetka E. Gudrichova w wolnym tłumaczeniu --Ta mowa moja śląska, choć się nią pomiata, ona tu żyć będzie, do skończenia świata. --Ta řeč moja slezská, choť se ňum poměta, ona tu žit budě, do skonaňa světa.

11 . język ten jest żywotny , dalej tworzone są nowe wyrazy śląskie ,na przykład „mobilniok” - telefon komórkowy. Z drugiej strony , nawet pobieżna analiza treści Słownika wydanego przez Narodową Oficynę Śląską upoważnia do stwierdzenia , że wiele wyrazów i zwrotów śląskich nie zostało tam ujętych. W głębi języka śląskiego tkwi co najmniej kilkanaście tysięcy wyrazów i zwrotów dotychczas nie ujętych w żadnych słownikach.

12. wszystkim , którzy uparcie twierdzą , że występuje tylko dialekt śląski wchodzący w skład języka polskiego prosi się o podjęcie próby szybkiego tłumaczenia tekstów napisanych w języku śląskim. Tłumacz polski w Europarlamencie / ku uciesze zgromadzonych / nie był w stanie przetłumaczyć wypowiedzi europośła Ł. Kohuta wygłoszonej po śląsku. Podobna sytuacja wystąpiła, kiedy na wniosek zainteresowanych skierowany do Rady Języka Polskiego o podanie odpowiedników polskich do słów śląskich dotychczas nie ujętych w żadnym słowniku, odpowiedziała w piśmie dnia 14.08.2024 r. że „ nie zajmuje się tłumaczeniem słów”. Domniemy , że ze względu na specyfikę tych słów nie była w stanie tego uczynić.

13. obecność języka śląskiego na estradach i w telewizji. Hit ostatnich miesięcy to sztuka „Mianujom mie Hanka” grana w : Brukseli dla europosłów , telewizji przy nadzwyczaj wysokiej oglądalności , wielu miejscowościach w Polsce ,

14. setki książek - zróżnicowanej literatury śląskiej,

15. śląsko języczne oprogramowania komputerowe i smartfonowe ,

16. uznanie języka śląskiego, jako wartego użycia w kampaniach reklamowych i szeroko pojętym biznesie ,

17. List otwarty naukowców w sprawie języka śląskiego , skierowany do Prezydenta RP w styczniu 2026 r. / list podpisało 53 osób – profesorów i doktorów , głównie językoznawców i literaturoznawców / zawiera stwierdzenie „ Wierzimy głęboko, że Pan Prezydent podpisze nowelizację Ustawy o mniejszościach etnicznych i narodowych oraz o języku regionalnym”. Wypływa z tego wniosek, , że dawniej wydawane negatywne opinie o istnieniu języka śląskiego zdezaktualizowały się i stały się mało znaczące,

18 . Ślązacy przez ponad tysiąc sto lat dawali dowody dążności do zachowania swojego odrębnego języka. Na przestrzeni wieków byli za to szykanowani i represjonowani.

Nadzwyczaj silne represje wystąpiły w ostatnich latach okupacji hitlerowskiej , gdzie za mowę po śląsku zarówno w domu jak i publicznie płacono wysokie kary pieniężne w wysokości tygodniowego lub dwutygodniowego zarobku . Stwierdzenie używania godki śląskiej było przyczynkiem do umieszczania tych ludzi w obozach koncentracyjnych . W chwili obecnej zmasowany atak innych języków , głównie angielskiego stara się marginalizować język śląski, a także pomniejsza znaczenie języka polskiego.

Wnioski i stwierdzenia końcowe.

W świetle powyższego tekstu , uważa się za słuszne przyjąć poniższe wnioski i stwierdzenia:

- 1/. Język śląski istniał, istnieje i istnieć będzie !
- 2/. Niezbędne i słuszne są natychmiastowe działania na rzecz języka śląskiego zwłaszcza na odcinku : wydania dużego słownika śląsko - polskiego lub polsko - śląskiego obejmującego pełny zasób słów śląskich, opracowania i wydania kompleksowych słowników gwar śląskich z całego obszaru występowania mowy śląskiej,
- 3/ pomyślnego wprowadzenia standaryzacji języka śląskiego,
- 4/ promowania języka śląskiego przez władze państwowe i samorządowe,
- 5 / zaniechania hamowania procesów integracyjnych ludności na terenie Górnego Śląska ,
- 6/ zaprzestanie tolerowania wpisów internetowych zionących nienawiścią dla danych narodowości i grup etnicznych ,
- 7/ kształcenia pedagogów o specjalności język śląski,
- 8/ pogłębionej edukacji dzieci i młodzieży w zakresie historii regionalnej i języka śląskiego .
- 9/. błędem jest dążność do likwidacji języka śląskiego poprzez zaniechanie działań na rzecz jego prawnego uznania w aspekcie dążności do uznania narodu śląskiego. Niezbędność własnego języka jest twierdzeniem nieprawdziwym. Potwierdza to przykład Szkotów posługujących się niemal wyłącznie językiem angielskim. Aktualnie w Szkocji na co dzień więcej ludzi używa języka polskiego aniżeli gealickiego / szkockiego / .
- 10/. ochrona języka śląskiego wymaga przyznania na ten cel niezbędnych środków finansowych w miejsce symbolicznych i okazjonalnych ,
- 11/. **Polska racja stanu wymaga prawnego uznania języka śląskiego** poprzez wprowadzenia go do Ustawy o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym.

Przesłanki do przyjęcia jako słusznego powyższego stwierdzenia są następujące :

a. postanowienia Art.35 Konstytucji RP jednoznacznie wskazują na prawidłowość takiego postępowania ,

b. mając silne oparcie w Konstytucji RP oraz stosownie do postanowień związanych z ostatnim Spisem powszechnym ... umożliwiającym złożenie deklaracji stwierdzającej posługiwanie się językiem śląskim – aż 467 tysięcy spisywanych potwierdziło ten fakt. Oświadczenie woli tak znacznej liczby Obywateli Polski , zdolnych do wszelakich czynności prawnych powinno zostać przyjęte do wiadomości i zaakceptowane. Ignorowanie tej zasłogi poprzez brak prawnego uznania języka śląskiego jako języka regionalnego przez Pana Prezydenta RP może być traktowane jako naruszenie zapisów Konstytucji RP czyniących Polskę krajem demokratycznym gdzie Obywatele odnajdują swoje nadzieje i oczekiwania ,

c. jest rzeczą wysoce prawdopodobną, że obce, zewnętrzne siły mogą wykorzystać niepodpisanie przez P. Prezydenta RP Ustawy , jako sprzeczne z normami /standardami/ prawnymi obowiązującymi zwłaszcza w Unii Europejskiej. Możliwość szermowania dowodem nie uznania narodowości śląskiej jako ograniczeniem praw obywatelskich lub niskim stopniem poszanowania prawa /choćby w nawiązaniu do Art.35 Konstytucji RP/ w Polsce jest oczywista. Nadmieniam się, że Komitet Doradczy Konwencji Ramowej o Ochronie Mniejszości Narodowych w Strasburgu, dnia 20 marca 2009 roku wydał II Opinię dotyczącą Polski , gdzie punkt 36. stanowi " Komitet Doradczy z przykrością zauważa, że pomimo znacznej liczby osób deklarujących w ostatnim Narodowym Spisie Powszechnym Ludności i Mieszkań narodowość śląską oraz posługiwanie się przez nich językiem śląski w kontaktach domowych, prawo przyjęte w roku 2005 nie odnosi się do kwestii ludności śląskiej jako mniejszości narodowej. Komitet Doradczy pragnie wyrazić żal, że władze nie poświęciły uwagi tej kwestii od czasu pierwszego cyklu „monitoringu ".

Korzystne dla Ślązaków wyniki spisu powszechnego 2011 r. oraz 2021 r. nadają sprawie jeszcze większego ciężaru gatunkowego , przy znacznie większej znajomości

podpisania znowelizowanej Ustawyproblemu oraz przychylności posłów i senatorów RP, a także europosłów w Parlamencie Unii Europejskiej

d. wstępna analiza ostatnich wyników wyborów do Sejmu RP w okręgu wyborczym 30 / głównie Subregion Zachodni województwa Śląskiego / oraz na Prezydenta RP na tym terenie , gdzie udział ludności deklarującej przynależność do narodu śląskiego oraz używania języka śląskiego jest szczególnie wysoki , wykazała zdobycie 4 mandatów posłów przez Prawo i Sprawiedliwość wobec 3 mandatów Koalicji Obywatelskiej.

Prezydent RP zwyciężył na tym terenie zdecydowanie , przykładowo zdobywając głosów: powiat rybnicki 62,22% , Rybnik 52,27%, Jastrzębie Zdrój 59,92 % , powiat wodzisławski 59,51 % Żory 52,83 , przy niższym poparciu w skali województwa śląskiego 48,66 % głównie za sprawą wyborców z Zagłębia oraz z terenów dawnego województwa częstochowskiego.

e. podkreśla się , że oczekująca na podpis Pana Prezydenta RP znowelizowana Ustawa o mniejszościach narodowych ... uchwalona została przez:

Sejm , głosami 244 posłów , przy 196 głosach sprzeciwu i 2 głosach wstrzymujących się, Senat, głosami 52 senatorów , przy 32 senatorach głosujących przeciw.

Zdecydowana większość przedstawicieli obywateli polskich nie pozostawia wątpliwości , że chcą oni wprowadzenia w życie znowelizowanej Ustawy ... , a tym samym uznania języka śląskiego jako regionalnego.

Mamy nadzieję, że niniejsze opracowanie wykazało zasadność podpisania znowelizowanej Ustawy ... zgodnie z wolą większości obywateli Polski.

Domówienie.

Prezydent RP zawetował znowelizowaną Ustawę ... uznającą prawnie język śląski.

Informujemy, że otrzymał On niezbędne informacje jednoznacznie potwierdzające fakt istnienia języka śląskiego jako regionalnego, w tym wielokrotnie powyższy materiał jako Deklaracje poparcia . Wbrew oczywistym faktom podjęto decyzję sprzeczną z poglądami większości parlamentarzystów i obywateli polskich . Podstawa demokracji – rządy ogółu – została cynicznie zignorowana. Zaznaczymy, że Art.4 Konstytucji RP punkt 2 stanowi:

„ Naród sprawuje władzę przez swoich przedstawicieli ... „ a wyniki głosowania w Sejmie i Senacie / patrz powyżej / były za prawnym przyjęciem języka śląskiego .

Zaistniałą sytuację traktujemy jako klęskę rozumu w wyniku której ucierpiała polska racja stanu.

Przekazując minimalny zasób wiedzy o języku śląskim mamy nadzieję, że po zapoznaniu się z nim - sprzeciw przeciwko prawnemu uznaniu go w Polsce w przyszłości nie wystąpi.

Seniorzy > 82 lat

/ - / Paweł Helis

/ - / Alojzy Motyka